| Diáktoll |

2021.június

A szolnoki Verseghy Ferenc Gimnázium diáklapja

Köszöntő

Az iskola életét színesíti, és a diákok önkifejezésének lehetőséget teremt az iskolaújság. Létezéséhez lelkes, alkotó tanulóifjúság és az őket összefogó, szintén lelkes pedagógus(ok) kellenek.
A Verseghyben az 1956/57-es tanévben Valkó Mihály tanár úr vezetésével alakult újjá a Verseghy Önképzőkör. Folyóiratuk 1957 novemberében jelent meg először, a második számot 1958 januárjában már Tintásüveg címmel adták ki. Papp Alice tanárnő, Csendes Csaba tanár úr hosszú időn át segítette az időközben Diáktoll névre keresztelt lap szerkesztését, kiadását. Éveken át volt a lap főszerkesztője Vargáné Török Krisztina tanárnő (aki diákként is cikkeket írt az újságba) és dr. Timár Krisztina tanárnő. Az iskolaújságot nem tudtuk folyamatosan kiadni, kisebb-nagyobb megszakításokkal jelent meg. A legutóbbi szám 2013-ban látott napvilágot.

Már az előző tanévben felmerült annak az igénye, hogy újraindítsuk az iskolaújságot. A lelkes diákság Pinviczki Rajmond tanár úrral karöltve hónapokon át dolgozott az első számon. A kialakult vírushelyzet nem kedvezett a lap megjelenésének, többször halasztanunk kellett, de végre, a tanév végén sikerül kiadnunk a folytatás első számát!

Sok sikert kívánok a laphoz a diákújságíróknak, a főszerkesztőnek!

Pogány Gyula igazgató

TARTALOM

AKIKRE FELNÉZHETÜNK
Interjú Gál Bélával

A COVID-19-RŐL
Beszélgetés Balázs Zsuzsanna tanárnővel

SZAKMAI SAROK
Interjú Baráth Márta tanárnővel

EGY KÜLÖNÖS VERSENY...
A latin diákolimpiáról Czifra Botonddal

VISSZHANG
Tavaly ballagott verseghys diákok gondolatai az első egyetemi tanévükről

IDEGEN NYELV
Erasmus+SGS

AHOL A CSILLAGOS ÉG A HATÁR
Kiss Ábel munkásságáról

AJÁNLÓ
David Attenborough bestsellerje

ONLINE OKTATÁS
Rizikók és szépségek

VILLÁMINTERJÚK
Diákok gondolatai

VERSH-ÍRÁS
Verseghysek versei

TANÁRIN KÍVÜL
Interjú dr. Timár Krisztina tanárnővel

SPORT
Beszélgetés Kovács Eszterrel

VIZUÁLIS KULTÚRA
Munkák Tóth Lajos tanár úr online foglalkozásairól

Kedves Olvasó!

Ez a tanév rengeteg fordulatot tartogatott mindannyiunk számára. Túl vagyunk a digitális oktatás egy újabb szakaszán, de az iskola padjait most már együtt és személyesen koptatjuk. Tekintsünk erre a nyitásra egy lehetőségként, hiszen esélyt kaptunk arra, hogy a rég nem látott osztálytársainkat, barátainkat jobban megismerhessük.

Szintén örömhír, hogy intézményünk 190. évében újra elindíthatjuk iskolaújságunkat. E mögött hatalmas munka volt, és remélem, hogy ezt a továbbiakban is tudjuk folytatni. Egy újság szerkesztése, irányítása nagy felelősséggel jár, de hiszem, hogy a szerkesztőséggel képesek vagyunk ezt a feladatot megoldani.

Amióta ide járok, azóta az iskola életében aktívan részt veszek. Az iskolai DÖK, a színjátszókör és a kamarakórus tagja vagyok, most pedig az újságírást próbálom ki. Igaz, még sosem volt dolgom ilyesmivel, viszont rengeteg ötletem van, amelyeket segítséggel meg lehet valósítani. A szerkesztőségbe várjuk mindazok jelentkezését, akik rajzolni, fotózni, írni szeretnének. Nyugodtan megállíthatsz a folyosón, de ha jobbnak látod, akkor kereshetsz e-mailben vagy Facebookon is. Szeretném, ha ez az újság a Mi újságunk lenne!

Sikerekben gazdag, boldog visszatérést, kitartást és sok-sok örömteli pillanatot kívánok nektek, és hogy legyetek büszkék arra, hogy ide, a Verseghybe jártok.

Karácsony Gergő

Impresszum

Koordinátor: . . . . . Pinviczki Rajmond tanár úr

Főszerkesztő: . . . . . Karácsony Gergő (11.d)

Design: . . . . . Bálint Fanni (11.b)

Tördelés: . . . . . Bálint Fanni (11.b)

Szerkesztők: . . . . . .

Bendó Dorina (11.d), Boros Ildikó tanárnő, Bukor Dzsenifer (10.d), Demeter Mihály (10.d), Donkó Édua (9.d), Gyephár Adél (10.d), Iványi Evelin (11.d), Kovács Sára (10.b), Siklós Dorina (9.a), Tashter Armita (10.a), Tóth Vanda (10.d), Tverdota Hanna Zsófia (10.a)

Kiadja: Verseghy Ferenc Gimnázium
Verseghy Ferenc Gimnázium
https://verseghy-gimnazium.net/

AKIKRE FELNÉZHETÜNK

GÁL BÉLA

Gál Béla Zagyvarékasról került intézményünkbe, ahol 1969-től 1973-ig tanult. Érettségi után eleinte a kutatói pálya érdekelte, végül a tanári hivatást választotta. A Rátz Tanár Úr Életműdíjjal elismert pedagógus évtizedeken keresztül tanított a Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnáziumban (ahol biológiát és kémiát tanított), később pedig az intézmény vezetője lett nyugdíjazásáig. Még ma is aktívan részt vesz az oktatásban, tankönyveket ír a Mozaik Kiadó számára, és büszkeséggel tölti el, hogy diákjainak nemcsak tudást, hanem fontos emberi értékeket is sikerült átadnia.

Kép forrása: https://www.ratztanarurdij.hu/dijazott/o_130

Miért a Verseghybe jelentkezett?

A mi időnkben még nem volt annyira tudatos a középiskolába való készülés, sőt, osztályomból egyedül én mentem gimnáziumba. Viszont már akkoriban is a Verseghy volt a legerősebb, így ez nem volt kérdés számomra. Mivel tanultam otthon franciát (önszorgalomból vagy édesanyám „szorgalmából"), emiatt kerültem alapvetően az E osztályba (itt az orosz mellett franciát is tanultak a diákok). Egy szuper osztályközösség alakult ki, összesen 7-en voltunk fiúk, ma is tartjuk a kapcsolatot, amennyire tudjuk. A feszültséget nagyon jól tudtuk csökkenteni a lánycsapatok között, de itt tanultam meg azt is, hogy egy baráti kör 5-nél nagyobb nem lehet. Sok mindent tudtam kamatoztatni később, amikor már tanárként/igazgatóként dolgoztam.

Így sok-sok évtizeddel később hogyan gondol vissza az iskolára?

A kellemes emlékeim alapvetően az osztályközösséghez kapcsolódnak. Decsi Margit (akkor pályakezdő) tanárnő volt az osztályfőnökünk, aki biológia-kémia szakos volt, mondhatni, ő kedveltette meg velem ezeket a tárgyakat. Kellemetlen emlékem is van, Bíber Pál tanár úr – aki a testnevelést oktatta - nagyon szerette a cselgáncsot,és emlékszem, 9. évfolyamba jártam, amikor tanár úr - két hét, vagyis négy testnevelésóra után - benevezett egy versenyre.Azt azonban elfelejtette mondani, hogy ellenfelem egy válogatott cselgáncsozó lesz.

A versenyből csak arra emlékszem, hogy valahogy repültem, és ellenfelem már fojtott is a tatamin. Én akkor még azt sem tudtam, hogy leütéssel kell jelezni a feladást. Bíber tanár úr mentett meg azzal, hogy szólt, elég. Az volt az első, egyben utolsó versenyem cselgáncsozóként. De a foci miatt is kaptam – nem egyszer – figyelmeztetést Hack Márton igazgató úrtól.

Milyen tanuló volt?

4,1 és 4,5 között változott az átlagom az évek alatt. Nem gondoltam soha, hogy mindenből kitűnőnek kell lenni. De a társadalomnak sem az az alapelvárása, hogy tökéletesek legyünk, és a tanulás során sem ez a legfontosabb. Ami egy diák számára az életéhez kell, amivel céljai vannak, azt csinálják meg a legjobban. Sajnos, a középiskolás korunkban még nem tudjuk, mi az, ami kell. Ebben segít a diák érdekében tevékenykedő tanár. A pedagógus úgy adja át az élethez szükséges tudást, hogy az ne legyen súlyos teher. Viszont a diák részéről kötelességnek érzem tanárainkkal szemben, hogy a számunkra fontosnak nem tűnő tantárgyakban is teljesítsek annyit, hogy a szakot tanító pedagógusnak ne okozzak gondot. Megszerezhetjük az értelmiségi léthez szükséges alapvető műveltségünket, egyúttal megadjuk a tiszteletet tanáraimnak is.

Miért éppen a tanári irány felé orientálódott?

Sokáig nem ez volt a célom. 10. osztályban építészmérnök szerettem volna lenni, 11. osztályban a kémia miatt a vegyészmérnöki pálya tetszett meg, a biológia miatt pedig a kutatói pálya. Édesapám mondta, hogy a kutatás eléggé bizonytalan egy dolog (akkor még az is volt), egyáltalán mi az, hogy kutatás? Végül áldását adta rá, de kérte, hogy vegyem fel a tanár szakot is, hiszen „pedagógusra mindig szükség van". Így biológia-kémia szakra jelentkeztem Szegedre (a város nem volt kérdés, már gimnazistaként beleszerettem). A biológiát a szakbiológusokkal tanulhattuk együtt, a kémiát pedig vegyészekkel együtt csináltuk, tanár szakosként ez nagyon nehéz volt, de óriási tudást adott. Már első évben elkezdtem a Szegedi Biológiai Központban szakdolgozni. Az évek alatt azonban lassan rájöttem, hogy a kutatás „unalmas" számomra, lassan érkezik a visszajelzés. A tanári gyakorlatom során viszont éreztem, azonnali reakciókat kapok, és ezt sokkal jobban élveztem.

Hogyan alakult a pályája a Szegedi Tudományegyetem (akkor JATE) elvégzése után?

Elkezdtem keresni a tanári állásokat, emlékszem, még a Verseghybe is visszamentem érdeklődni, de akkor éppen nem volt hely. Utána Szegeden kezdtem dolgozni – először óraadóként – a Radnóti gimnáziumban. A diákok itt alaposan próbára tettek, folyamatosan fejlesztettem magam, tudatosan készültem a tanári hivatásra. Rengeteget köszönhetek Szécsi Szilveszter tanár úrnak, aki sokáig mentorált. Kisebb-nagyobb kitérőkkel végül teljes állásban kezdtem el itt dolgozni. 20 évig tanárként, utána pedig, 1995-től 2000-ig, illetve 2005-től 2019-ig (nyugdíjazásomig) a Radnóti igazgatója voltam.

Az elmúlt évtizedekben számos díjat kapott. Melyikre a legbüszkébb?

A Rácz Tanár Úr Életműdíjra. Ez hivatásunkban a csúcs Magyarországon. Erről egy akadémiai grémium dönt, nem pedig politikai javaslat alapján kapják a tanárok.

Tanárként és igazgatóként mire a legbüszkébb?

Igazgatóként arra, hogy a Radnótit megbecsülik az országban. Annak idején a Ságvári (ma: Szegedi Tudományegyetem Gyakorló Gimnázium és Általános Iskola) előttünk volt, de ezt teljesen sikerült megfordítani (ez amolyan „szegedi verseny"). Sokat formálódott a tanári és a diákközösség. Tanárként pedig arra, hogy rengeteg tanítványunkat sikerült eljuttatnunk a céljaikig, akik emellett emberileg is képesek megállni a helyüket. Emellett büszke vagyok a könyveimre, amiket már 20 éve használnak a közoktatásban.

Mit tanácsolna a diákoknak a pályaválasztás előtt?

Gondolj bele abba, hogy harmincöt évesen egy hideg, lucskos februári hajnalban a hosszú hétvége után fájó fejjel felébredsz, és menni kell dolgozni. Ha ilyen körülmények között is izgat, mi vár rád a munkád során, az lesz a jó választás!

Mivel foglalatoskodik most?

Tanítok (a Szegedi Tudományegyetem Junior Akadémiáján kontakt és online előkészítő kurzusain), az új NAT-hoz tankönyveket írok, az unokáimmal foglalkozom és – ha lehet – utazgatok a családommal.

P.R.: Köszönöm a beszélgetést, illetve azt is, hogy egyengette a pályámat, amíg a Radnótiban tanítottam. Én nagyon sokat tanultam Igazgató Úrtól, számos olyan tanáccsal, bölcsességgel ellátott, melyet igyekszek majd alkalmazni tanári munkám alatt. Büszke vagyok arra, hogy kollégája lehettem, és hogy a példaképeim között szerepel.

Írta: Pinviczki Rajmond tanár úr

A COVID-19-RŐL - AHOGYAN EGY BIOLÓGIATANÁR LÁTJA

Manapság a nagyvilágban mindenhonnan a koronavírusról láthatunk és hallhatunk információkat. Sajnos már másfél éve, hogy együtt kell élnünk vele. Sokaknak nehéz a helyzet kezelése, de bizonyára akadnak olyanok is, akik könnyen alkalmazkodtak hozzá. Szinte minden emberben vannak kérdőjelek a pandémiával kapcsolatban, az általánosabb kérdésekre most Balázs Zsuzsanna tanárnő adott választ.

ÍRTA: TÓTH VANDA (10.D)

Biztosan hallott már egy pár összeesküvés-elméletet a koronavírussal kapcsolatban. Ezekről mi a véleménye? Ön szerint ezek miért veszélyesek?

Az összeesküvés-elméletek nagyon károsak. A könnyen befolyásolható, kevés információval rendelkező emberek ezekből az információkból tájékozódnak, és a valódi információ nem jut el hozzájuk. Ezért nagy hangsúlyt kellene fektetni arra, hogy minél több emberhez eljussanak a fontos és valódi információk (például a médián keresztül).

Mit gondol a vakcináról, Ön szerint fontos, hogy megkapjuk? Sokan megijednek az oltástól, kell tőle félnünk?

A vírus által okozott betegségek leküzdésében fontosak a védőoltások. A gyerekkori kötelező védőoltások tették lehetővé, hogy a rettegett halálos betegségeket gyakorlatilag ma már nem ismerjük. Most is fontos, hogy megkapjuk a vakcinát. Bizonyított, hogy a vakcina nagyobb védettséget ad, mintha átestünk volna a betegségen. Az oltásoknak lehetnek kellemetlen tünetei: láz, izomfájdalom, levertség, ritkán súlyosabbak is. De ezek közel nem olyan veszélyesek, hogy emiatt le kellene mondanunk az oltások adta védettségről.

Gyakran összekeverik az influenzával, közben nem ugyanaz a kettő, a koronavírus miért súlyosabb, és miben különbözik ettől?

Kép forrása: https://laptrinhx.com/

Az influenzát és az általa okozott betegséget régóta ismerjük, van ellene védőoltás, így a veszélyeztetett csoportok minden évben megkaphatják. Az influenza elsősorban légúti betegség, melynek jól körülhatárolható tünetei vannak, ismerjük a betegség lefolyását. A koronavírust csak rövid ideje ismerjük. A Covid által okozott betegség tünetei csak részben azonosak az influenzáéval, sokkal gyorsabb a betegség lefolyása bizonyos esetekben, sokféle tünetet produkál. A Covid sok esetben több szervet érintő gyulladásos folyamatokat okoz. Nem kiszámítható, hogy kinél milyen súlyos tünetek alakulnak ki. Veszélyesebb, hiszen a gyógyult emberek közül sokan küzdenek az ún. Poszt-Covid szindrómával, ami hónapokig kísérheti őket.

Elképzelhető, hogy a vírus mesterséges?

Virológusok által közölt tanulmányok kizárják annak lehetőségét, hogy a vírus mesterséges lenne a betegség lefolyása, terjedése és egyéb adatok alapján. Én ezeknek az információknak hiszek.

Mit gondol, a korlátozások hatékonyak? Esetleg kellene enyhíteni rajtuk, vagy még keményebben szigorítani?

A korlátozások hatékonyságát majd az idő eldönti. A járványügyi szakemberek, biomatematikusok, virológusok, gazdasági szakemberek véleményére hallgatva kell az intézkedéseket meghozni, akik a megfelelő információk birtokában vannak. Remélhetőleg a döntéshozók felelősen döntenek ezekben a kérdésekben.

Van ennek a vírusnak pozitív hatása is?

Talán ez segít ráébreszteni az emberiséget, hogy mi is részei vagyunk egy nagy egésznek (földi bioszféra), és a rendszer részeként kellene élnünk, nem a bolygó adta lehetőségeket csak a saját javunkra fordítani, a rendszer egészével mit sem törődve. És talán megértünk bizonyos fogalmakat is pl. antitest, immunitás, mRNS... És - nem utolsósorban - megismerjük, mivel foglalkozik egy virológus.

Lesz-e régi kerékvágás? Ha úgy gondolja, hogy igen, körülbelül ez mikorra tehető? Mikor jön el az az idő, mikor újra utazhatunk, és végre nem kell majd maszkot hordanunk?

> A RÉGI ÉLETÜNKET TELJESEN SZERINTEM SOSEM KAPJUK VISSZA

de remélhetőleg a kapcsolattartás, az utazás, a közösségi élet visszatér a mindennapokba. Hogy mikor, arra nagyon nehéz válaszolni. A távolságtartástartás, maszkhasználat biztosan segít a terjedés visszaszorításában, talán később egyre ritkábban kell majd használni.

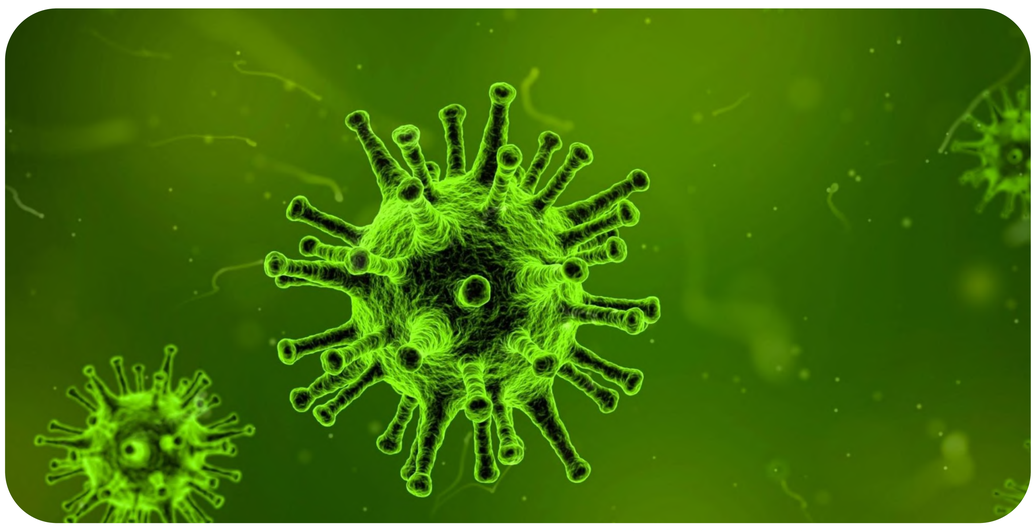

Kép forrása: https://www.versusarthritis.org

Mi lesz a vírus jövője? Lesznek mutációi, vagy örökre köztünk marad már?

A vírus nem tűnik el, együtt kell élni vele, ahogy nagyon sok kórokozóval is együtt éltünk idáig is. Meg fogjuk tanulni az együttélés szabályait.Mutációk mindig lesznek, minél többször szaporodik a vírus, annál nagyobb annak az esélye. A védőoltás a szaporodást lassítja, így a mutációk arányát is csökkenti, ezért kellene minél gyorsabban a lakosság megfelelő átoltottságát elérni, hogy a veszélyes, gyorsan terjedő mutációk ne tudjanak létrejönni.

Milyen hatással van ez a vírus az oktatásra?

Mindenki tapasztalhatja ennek hatásait. A jelenléti oktatás szükségességét nem vitatja senki ezek után. A társas tanulás, a közös munka élménye egészen más ebben a virtuális térben, sokszor nem is valósítható meg. A csöndesebb, visszahúzódóbb tanulók pedig eltűnnek a tanár szeme elől. Csak kevesek nem hiányolják a társakat.

ÍRTA: TÓTH VANDA (10.D)

SZAKMAI SAROK

BARÁTH MÁRTA TANÁRNŐ

Miért választotta tanárnő a tanári pályát? Kik voltak a példaképei a tanárai közül? Miért döntött a történelem és magyar szak mellett?

Ezt láttam otthon, nálunk a családban mindenki pedagógus. Szó szerint az iskolában nőttem fel. Édesapám általános iskolai igazgató volt, a tanári lakásban laktunk az iskolában, háromévesen már az első osztályosokkal ültem egy padban.

Példaképeim a szüleim, akiknek hihetetlenül nagy tekintélyük volt a tanítványaik és a szülők körében. Édesapám az 1953-as Nagy Imre-kormány idején a miniszterelnöktől vette át a pedagógusok legrangosabb kitüntetését a Parlamentben.

Magyar szakos lettem, mert zseniális általános iskolai magyartanárom volt, Sass Andrásné, az egész osztály rajongott érte, pedig matematika tagozatosak voltunk. A gimnáziumi tanáraim közül a legkedvesebb számomra dr. Nagy Józsefné, aki a történelmet szerettette meg velem. Az egyetemi éveim alatt legnagyobb hatással dr. Somlyai Magda professzorasszony volt rám, szemináriumai délutántól a késő estébe nyúltak. Büszke vagyok rá, hogy az önéletrajzi könyvében engem is megemlít, mint kedves tanítványát. Jó volt akkor bölcsésznek lenni! Felnőttként sokat kaptam, dr. Chava Baruchtól, aki a rövid jeruzsálemi tanulmányaim idején oktatott a Yad Vashemben. Meghívásomra két alkalommal is ellátogatott a tanárnő a Verseghy Ferenc Gimnáziumba.

Melyik volt az első elismerése, amit a pedagógiai munkájáért kapott?

A Tanár Ász díj, amit a diákok szavaztak meg nekem.

Milyen díjai vannak tanárnőnek, és ezeket mikor kapta?

A VOSZ év tanára díja (2019), az EMMI kiváló versenyfelkészítő díja (2019), a Szolnoki Tankerület Kiváló Pedagógusa (2018), Raoul Wallenberg-díj, (2015), "Bonis Bona - A nemzet tehetségeiért" díj (2013), Szolnok Város Pedagógiai Díja (2013), Miniszteri Elismerő Oklevél (2011), a Magyar Köztársaság honvédelmi miniszterének emlékplakettje, (2003-ban a magyar biztonságpolitikáról szóló dolgozatomért.) Részt vettem több alkalommal is a középiskolai történelemtanárok országos versenyén, egy második és két harmadik helyezést szereztem, így juthattam el kétszer is a brüsszeli NATO Központba és Monsba, az európai haderő főhadiszállására.

Baráth Márta tanárnő 1987-ben kezdett tanítani a Verseghy Ferenc Gimnáziumban, négy osztálya volt (akikkel ma is jó kapcsolatot ápol), az elmúlt évtizedekben pedig generációknak adta át tudását történelemből, magyar nyelvből és irodalomból.

Melyikre a legbüszkébb?

Mindre büszke vagyok, de legjobban a Wallenberg-díjamra, amit a zsidóság történetének oktatásában elért eredményeimért kaptam, gratulált hozzá a svéd parlament elnöke is. (Auschwitz Album kiállítást szerveztem, melyet dr. Fónagy János államtitkár úr és dr. Verő Tamás, a Frankel Leó zsinagóga rabbija nyitott meg. A diákjaim vezették a tárlatot itt és a Holokauszt Szolnokon kiállításon is. Minden évben a faktosaimat budapesti zsidó emlékhelyekre viszem. Meghívásomra iskolánkba látogatott Ilan Mor Izrael állam volt nagykövete. A Holokauszt Központ tolerancia tankönyvének egyik kipróbálója voltam.) Fontosnak tartom a tehetséggondozásért kapott díjaimat; a VOSZ év tanára címét is, mert azt a szakmán kívüliek adták, és nagyon büszke vagyok azokra az elismeréseimre, melyekre az iskola vezetése terjesztett fel.

Milyen érzés látni generációkon át a munkájának eredményét?

Nagyon nagy öröm és büszkeség. 20-25 éve végzett tanítványaimtól a mai napig kapok leveleket. Inspirál a következő munkára.

Mi motiválja a mindennapi munka és a versenyfelkészítések során?

Az újabb kihívás, valamint az, hogy mindig szeretetet és hálát kapok a diákjaimtól.

Ha újra a pályaválasztás küszöbén állna, akkor ismét a magyar és történelem szakos tanári hivatást választaná?

Szeretek tanítani, valószínű, hogy ezt a pályát választanám újra. Egy feltétellel: anyagilag is becsüljék meg a tanári munkát!

Írta: Iványi Evelin (11.d)

EGY KÜLÖNÖS VERSENY KÜLÖNLEGES GYŐZTESE

CZIFRA BOTOND

Nem köztudott, de latin nyelvből is rendeznek nemzetközi diákolimpiát. Ebben a tanévben a hazánkat képviselő 12 fős csapat élén iskolánk 11. b osztályos tanulója, Czifra Botond áll majd. Botond ugyanis megnyerte a hazai válogatót, ami nem kis teljesítmény, tekintve, hogy iskolánkban a latin oktatás, csak szakköri keretek között zajlik, amit dr. Valyon Eszter tanárnő tart. A csapat május 7-én utazott volna Rómába, hogy ott vegyenek részt a megmérettetésen. A járványhelyzet miatt online bonyolították le az elődöntőt. Így a városba csak a legjobb 10 juthat el.

Mesélnél az országos versenyről, hogyan zajlott le?

Az Ókortudományi Társaság évről évre megrendez egy többfordulós válogatóversenyt. Ezen az ország latinosai közül keresik azokat, akik érdemesek arra, hogy részt vegyenek az arpinói Cicero latin nyelvi diákolimpián. Ez a megmérettetés fordítási feladatokból áll, minden körében egy-egy fordítási tételt kellett elkészítenünk Cicero szövegeiből. Idén ez a szöveg a civilizáció kezdeteiről szólt. A verseny online került megrendezésre Zoom-felügyelet mellett, de a járványhelyzeten kívül ezt a megmérettetést az ELTE Bölcsészettudományi Karán bonyolítják le.

Hogy érezted magad a verseny után?

Természetesen nagyon fáradt voltam, hisz ezek a szövegek nem egyszerűek. Nem gondoltam arra, hogy sikerült a dolgozatom, mivel a hasonló megmérettetéseket nem az dönti el, hogy az én dolgozatom hogyan sikerült, sokkal inkább az, hogy a mezőny mennyire eredményes. Elnézve a társaim pontszámát, csak remek dolgozatok születtek, ebből sejtettem, hogy jó lett, de az eredmény megérkezéséig bizonytalan voltam.

Pár hete lezajlott a nemzetközi forduló is, mit gondolsz, hogyan szerepeltél?

Május 7-én - a járványhelyzetre való tekintettel - a nemzetközi elődöntőt online bonyolították le, amiben most egy esszéfeladat is helyet kapott. Számítógépen keresztül megírtam a feladatsort, ami értelemszerűen sokkal nehezebb volt, mint a hazai. Még nem jöttek meg az eredmények, de úgy érzem, nem teljesítettem elég jól a döntőbe jutáshoz, mindenesetre a remény hal meg utoljára. Ugyanakkor nem hiszem, hogy sikerül eljutnom Rómába a verseny keretein belül.

Mire vagy legjobban kíváncsi a városban, ha mégis sikerül kijutnod?

Egyszer már volt szerencsém Rómában járni, mivel a város szépsége és hangulata akkor is teljesen magával ragadott, nagyon örülnék, ha újra ott járhatnék. De legjobban Traianus oszlopát és a Trevi-kutat szeretném viszontlátni.

Vannak kedvenc szavaid, amiknek szereted a hangzását, vagy a jelentését?

Két neolatin (francia, spanyol) és latin nyelven tudok, és igen, van egy-egy kedvenc szavam, amiket egyszerűen jó kimondani. Spanyolul a kedvenc szavam a coronel, ami ezredest jelent, franciául a ventriloque, ami hasbeszélőt, latinul pedig a curvatura, azaz a görbület.

Kiket tekintesz példaképednek, miért?

Nem követek példaképeket, sokkal inkább egy ideálom van, amihez szeretnék minél közelebb kerülni az életemben. Szeretném a magaménak tudni Eduardo H. Galeano igazságszeretetét és készségét a humanitárius szolgálatra. Törekszem arra, hogy annyira bátor és egyenes ember legyek, mint ő. Emellett szeretnék az antik világ nagyjainak, mint Vergilius, Catullus, Ovidius vagy Albius Tibullus legjobb tulajdonságaihoz felnőni.

Milyen hobbijaid vannak?

Mivel a napjaim nagyobb részét betűk fölött töltöm, magas szintű igényem van arra, hogy egy kicsit az „anyagi világba” is visszatérjek, ezért a hobbijaim nagy része ehhez kapcsolódik. Nagyon szeretem az agri- és vitikultúrát (mezőgazdaság és szőlészet), a méhészetet, a bushcraftot, illetve szeretek kötni, horgolni, hímezni és szőni is. Ezek mellett énekelek, és rendszeresen játszom klarinéton, szaxofonon és furulyán.

Írta: Kovács Sára (10.b)

VISSZHANG

Lefor Petra

Lefor Petra 2020-ban végzett a Verseghy Ferenc Gimnázium nyelvi tagozatos osztályában. Az OKTV 11. helyezettje irodalomból, az Arany János Irodalmi Verseny bronz diplomása, most pedig az Eötvös Loránd Tudományegyetem kommunikáció- és média szakos hallgatója. Mesélt arról, hogy milyen tantárgyakat tanul, és milyen lehetőségeket kínál a kommunikáció-média szak az itt tanuló egyetemistáknak.

Miért döntöttél úgy, hogy erre a szakra jelentkezel?

Az utolsó pillanatig gondolkoztam. Sok minden érdekelt, ezért gyakran módosítottam sorrendet és iskolákat. Véleményem szerint az ember legyen kellően tájékozott és jól informált, mielőtt meghoz egy döntést, mégiscsak a jövőnkről van szó. Én nem voltam nyílt napon, de hallottam a képzésről, és megfogott, hogy olyan dolgokat tanulhatok, amik engem érdekelnek.

Mi az, amit nagyon szeretsz tanulni az egyetemen?

Alapvetően van egy konkrét tanegységlista, amit bárki megtekinthet az egyetem, illetve a szak oldalán. Nekem ez a második félévem, van például közgazdaságtan óránk, ami első hallásra nem tűnik izgalmasnak, pedig egy borzasztóan jó óra. Az őszi félévből a Bevezetés a kommunikáció és médiatudományba kurzust említeném, amiből szintén nagyon sokat lehet tanulni. Emellett idén felvettem a Könyvkiadói ismereteket és a Divatkommunikációt, ahol a kiadói ismereteim és a fenntartható divattal kapcsolatos tudásom bővült. Az igazi kedvenc tárgyam György Péter médiaelmélet órája.

Mesélnél egy kicsit az órarendedről, miként épül fel, mennyiben más, mint ami a középiskolában volt?

Az órarendünket mi magunk állítjuk össze a Neptunban (magyar felsőoktatási intézmények tanulmányi és pénzügyi adminisztrációját, oktatási, oktatás-szervezési feladatainak regisztrálását és információs rendszerét látja el). Egy meghatározott napon, amikor felvesszük a tárgyakat, akkor látjuk, miként alakul majd a félévünk. Előfordul, hogy hétvégére van meghirdetve egy tárgy, akkor az azt jelenti, hogy még nem biztos az időpont, és majd csak később derül ki. Teljesen más, mint a gimis órarendem, van olyan órám, ami este negyed nyolcig tart.

Kiknek ajánlanád ezt a szakot?

Bárkinek, aki kreatív és nyitott az új dolgokra. Rengeteg új embert ismerhet meg az, aki ide jelentkezik. Gyakran a komfortzónánkon túl esik egy-egy feladat, de ez benne a kihívás, és ez az, ami nagyon izgalmassá teszi. Honnan lehet tudni, hogy olyan tulajdonságokkal rendelkezik valaki, ami ehhez a szakhoz feltétlenül kell? A Verseghy nagyon sok lehetőséget nyújt arra, hogy sok mindenben kipróbáljuk magunkat, megismerjük képességeinket, kialakítsuk céljainkat. Én is itt kaptam lehetőséget, hogy életem első interjúját elkészítsem Szász Attila szenzációs filmrendezővel. Azóta nagyon sok írásom jelent meg, volt szerencsém interjút készíteni a neves kortárs táncművésszel, Grecsó Zoltánnal, az olvasás népszerűsítés és a Hadik Kávéház vezetőjével, Ott Annával, illetve a Csendben Nő alapítókkal.

Milyen kilátásokkal érdemes számolni diploma után?

A 3 éves alapképzés után érdemes mesterképzésre jelentkezni. Nagyon sokfelé lehet menni, hisz nincs korlátozva az ember egy irányba. A leggyakoribb az újságírói hivatás, emellett számos hallgató dolgozik PR menedzserként, a tévékben, rádiókban. Sokan nagy cégek kommunikációs vezetői lettek. Javaslom - ha valaki érdeklődik a szak iránt - tájékozódjon, olvasson és kérdezzen sokat a képzésről, illetve ne hagyja ki a nyílt napokat.

Írta: Karácsony Gergő (11.d)

VISSZHANG

Donkó Csenge

Donkó Csenge 2020-ban ballagott a Verseghy Ferenc Gimnáziumból, és most a Szegedi Tudományegyetem Egészségtudományi és Szociális Képzési Karán tanul gyógytornásznak. Csenge mindig is szerette a biológiát és a sportokat, először tizedikben gondolt arra, hogy össze kellene kötni a kettőt. Legelső év – főleg a hibrid munkarend miatt - nem volt a legegyszerűbb, de azóta is lelkesen küzd, hogy megvalósítsa álmát.

Mi az a gyógytorna, és pontosan mivel foglalkoznak a gyógytornászok?

A gyógytornászok a mozgató szervrendszert érintő problémák kezelésével, rehabilitációjával és ezek megelőzésével foglalkoznak. A gyógytornán belül rengeteg ágat különíthetünk el. Van olyan, ami kifejezetten az idegrendszer javításán keresztül éri el a kívánt hatást, vagy ami a kisbabákkal foglalkozik (Dévény torna), és vannak bizonyos területekre fókuszáló tornák, mint például a gerinctorna. Különlegesebb kezeléseknek mondanám a manuálterápiát, a lovastornát vagy a vízi tornát. Egyszóval nagyon sokszínű szakma, amivel sokféle betegséget lehet kezelni.

Szerinted milyen tárgyakra érdemes fókuszálni középiskolában annak, aki gyógytornász szeretne lenni?

Én biológiából tettem emelt érettségit, és ez nagy segítséget jelentett a későbbiekben, szóval mindenképpen ezt ajánlom. Persze nélküle is meg lehet csinálni, de sokkal könnyebb úgy elkezdeni az egyetemet, ha van egy alapismerete az embernek. Mivel a szak egyre népszerűbb, így nehezebb a bekerülés.

> IDÉN 187-EN KEZDTÜNK, AMI REKORD SZEGEDEN, VISZONT MEGÉRI KÜZDENI A HELYÉRT, MERT EGY GYÖNYÖRŰ SZAKMA.

A kialakult vírushelyzetben hogyan folyik az oktatás nálatok, te ezt hogyan éled meg?

Az első félévet hibrid oktatással kezdtük, ami annyit takar, hogy az előadások online, a gyakorlatok pedig személyesen voltak megtartva, majd a helyzet romlása miatt, azóta is az összes óránk digitális formában folyik, ami számunkra nagy hátrányt jelent, mivel elég gyakorlatcentrikus ez a szak. Az oktatók, mindent elkövetnek annak érdekében, hogy átadják a szükséges tudást, de jobb lenne élőben tornáztatni egymást, mint a képernyőn keresztül. Az előadások szempontjából viszont kifejezetten előnyösnek találom ezt az oktatásformát, mivel a tananyagok digitális formátumban és hanganyaggal egész évben elérhetőek, és így bármikor visszanézhetjük.

Mi a véleményed Szegedről?

Sajnos eddig nem igazán volt lehetőségem megismerni a várost, ugyanis három hónapig laktam csak ott, de az is elég volt talán ahhoz, hogy bátran kijelentsem, egy fantasztikus hely. Nagyon hallgatóbarát és családias, ahogy sokan emlegetik. Rengeteg a sportolási és szórakozási lehetőség, ami kifejezetten szimpatikus. Talán ennek is köszönhető, hogy nagyon sok embert vonz, és tele van a város fiatalokkal.

Írta: Donkó Édua (9.d)

IDEGEN NYELV

ERASMUS + SGS-VIRTUAL MOBILTY

The second virtual mobility of the Erasmus+ SGS project was held in early March. The three-day event hosted by Cyprus was attended by both teachers and students from six countries. All the programmes were held online due to the pandemic situation. The students who represented the school attended the morning session of the third day.

The session started with a short introduction of the participating students -- apart from their names and ages we could also learn what the students think about the Erasmus+ project and opportunities it provides us.

The schools were also introduced by the students -- Armita Tashter (10.a) helped me prepare a colourful presentation about our school in which we shared general information with the students from Portugal, Turkey, Cyprus, France, and Lithuania. We presented our school in a virtual tour and we hope that we don't have to wait long before we can meet in person. All the other schools were presented the same way: in presentations, pictures and accompanying videos. So we could see the external and internal structure of the schools, some classrooms, traditional dances and the local sights.

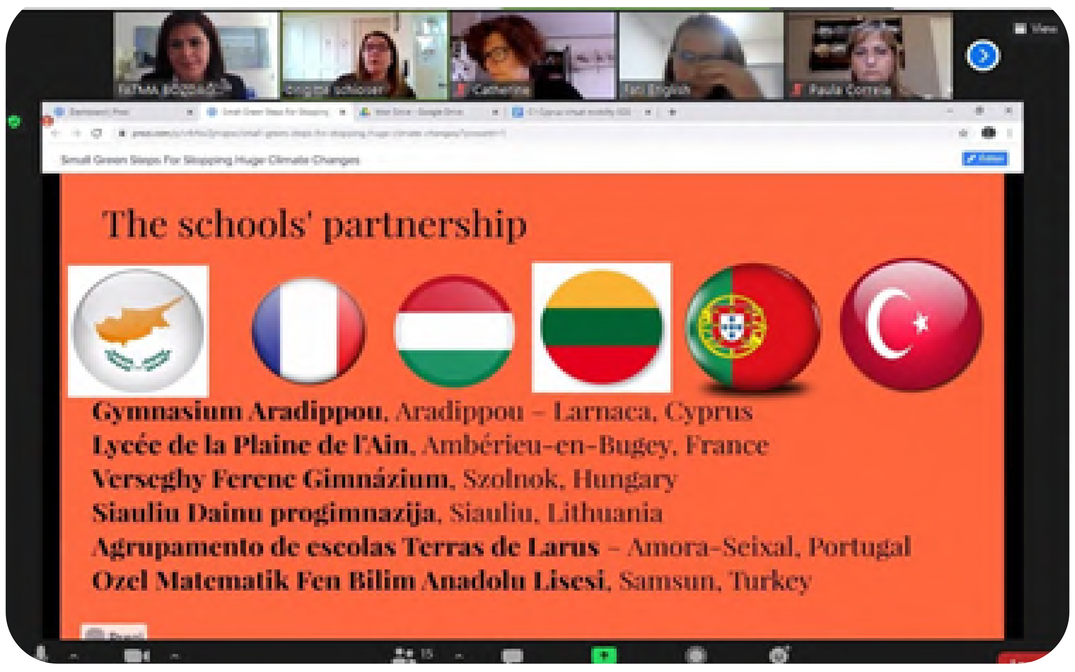

The general introduction was followed by a short video made by Áron Nyolczas (9.b) and a brief recap by Marcell Komjáti (9.c) about the activities we're doing in Verseghy to help save the environment. The video can be seen on the school's website, within an article posted by Ms Ildikó Boros, the Erasmus+ project coordinator in our school.

IDEGEN NYELV

ERASMUS + SGS-VIRTUAL MOBILTY

Eventually, definitely the most exciting part of the programme was the vote for the logos. Prior to the virtual meeting, local logo contests had been held in each participating schooland the two winning logos from each country could enter the final. The two Hungarian logos delegated to the final were

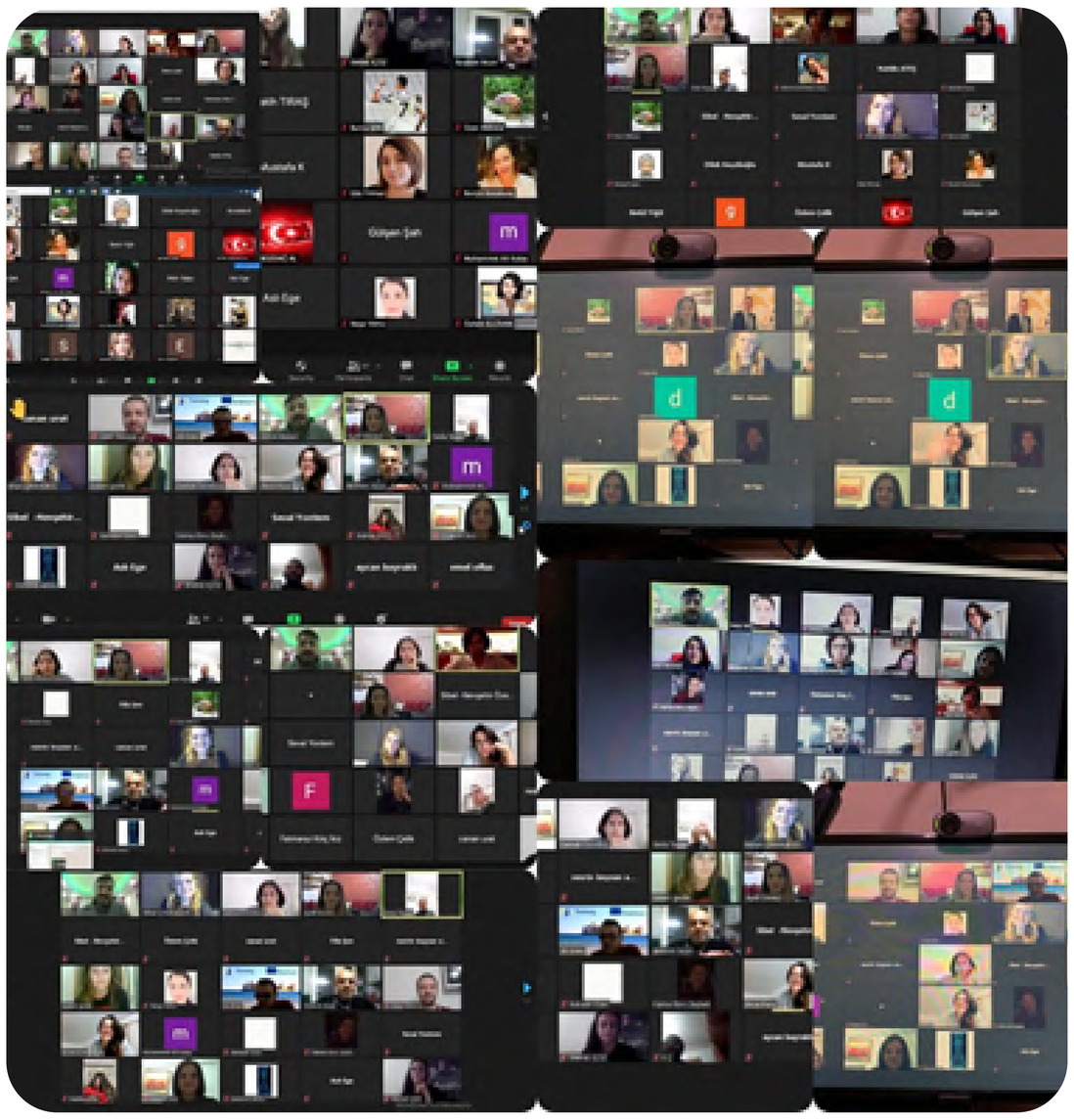

The logo of SGS

designed by Bence Hegedűs (12.c) and Anna Arany (9.a). There were beautiful and eye-catching creations and they were presented by their creators. It was interesting to hear why the different colours, shapes and symbols have been used in each logo.After the presentations, the students and teachers from all the countries gave their votes for the best logo, which proved to be a really hard task. After some minutes of suspense and excitement, the results were announced: the logo which received the most votes and thus became the official logo of the Erasmus+ project was designed and created by Anna Arany (9.a)! We felt happy, proud and honoured – the day was completed and crowned.

If you want to follow the Erasmus+ activities in the partner schools, visit the official Erasmus+ Facebook site: Small Green Steps for Stopping Huge Climate Changes

Personally, I really enjoyed participating in such a programme; the virtual meeting was an exciting morning. I learned a lot, I found out about the foreign partner schools, their traditions and students.

I'm looking forward to meeting the students in person!

Boros Ildikó tanárnő, Tverdota Hanna Zsófia (10.a), Tashter Armita (10.a)

AHOL A CSILLAGOS ÉG A HATÁR...

A számunkra kedves tevékenységek a legnehezebb időkben sem hagynak minket cserben, és bár nem teljes mértékben, mégiscsak segíthetnek visszatérni a régi kerékvágásba. Ilyen szempontból remek időtöltés a fotózás. Kiss Ábel 10.b osztályos tanuló is ennek a szenvedélynek él – nem is akárhogyan!

ÍRTA: SIKLÓS DORINA (9.A)

Minden egy Panasonic Lumix DMC FZ200-zal kezdődött négy éve. Azok kedvéért, akik nagyjából annyira értenek az egészhez, mint én magam... ez egy sima digitális fényképezőgép, kicsit „butácska". A célnak viszont megfelelt. Ugyanis Ábel ekkor még nem hobbiként tekintett a fényképezésre, sokkal inkább, mint „turistafotós" tette a dolgát: vagyis amerre járt, folyamatosan kattintgatott. Két éve azonban már, hogy komolyabban is elkezdte foglalkoztatni a művészibb képek világa.

Egy éve új, modernebb géppel dolgozik, azóta még jobban magával ragadta a fényképezés, először a streetfotózás. Elmondása szerint az teszi különlegessé ezt a kategóriát, hogy olyan mozzanatokat örökíthet meg, ami egyszeri és megismételhetetlen. A legszürkébb helyzetekből is születhetnek jó képek. Ugyanakkor az a tapasztalata, hogy az ilyen típusú - általában fekete-fehér képek - nem igazán keltik fel az emberek érdeklődését, mivel a témájuk kevésbé izgalmas a szemlélők számára – hiszen csak a fotós éli meg annak az elcsípett pillanatnak a történetét.

Az utcák történéseinél azonban jobban lázban tartja az asztrofotózás. Ebben az a varázslatos, hogy az emberi szem számára olyan - egyébként láthatatlan - dolgokat kaphat lencsevégre, ami hatalmas bravúr, ha belegondolunk.

Egyetlen ilyen kép létrejöttéhez rengeteg előkészület, utánajárás és tapasztalat szükséges. Meg persze türelem.

> Kiviszek egy műhelyasztalt az udvar közepére (mivel nincsen még semmilyen háromlábú mechanikám, ezért egy asztalra vagyok kénytelen állítani). Kiviszem a távcsövet, és mivel ez egy tükrös távcső, viszonylag nagy, 15 cm-es tükör van benne, ezért körülbelül fél órát kell várni, hogy kihűljön – mert hogyha nem hűlik ki, akkor még a hőtágulás is bezavar, meg párolog egy kicsit, és az rontja az összképet. Aztán meg egész egyszerűen, lencsetoldalat vagy projekció nélkül rákötöm a fényképezőt, és csinálok képeket.

Tudni kell, hogy az utómunkálatok során teljesedhet csak ki igazán egy kép – ráadásul a fényképezés folyamatának nagy részét ezek teszik ki. Ábel mindent, amit csak lehet, színekbe öltöztetve örökít meg – így a Holdat is, ami egyébként fekete-fehérnek látszik. Szeret össze-vissza játszani a színekkel. A legtöbb képét lilás vagy kékes színtónusba tolja el – véleménye szerint ezek mutatnak a legszebben, és ezekkel képes legjobban elérni a kívánt hatást. És bár meglehet, bizonyos esetekben nem is veszik észre sokan, hogy színes képről van szó, de Ábelnek sokat jelent. Összességében teljes mértékben megéri a fáradság, hiszen így lesz egy nyers képből (ami sok esetben csupán nagy feketeség apró fehér pacákkal) a stílusnak és hangulatnak megfelelő színekkel egy remekmű. Ábel elmondta, hogy az egészben az a legnagyobb élmény - és ezzel együtt a kedvenc pillanata is -, mikor végre teljes valójában látja a kész képet.

A nyári égbolton – hiába lehetne sokat kint tartózkodni a kedvező időjárás miatt – kevesebb a megfigyelésre alkalmas téma. A nagyobb emissziós ködök, mint például az Orion, téli objektumok, vagyis ezeket nyáron nem lehet lencsevégre kapni. Ábel által leggyakrabban fényképezett objektum a téli égbolton az M42 (Orion-köd) az Orion csillagképben, ami alacsony magnitúdójú, ezáltal szabad szemmel is észrevehető. Télen viszont amerre csak néz az ember, az égbolt tele van megörökítésre váró objektumokkal. Az egyetlen gond a hőmérséklet: lássuk be, az asztrofotózáshoz ez nem a legalkalmasabb, a -10 °C hátráltatja az alkotómunkát. Ábelt azonban egyik véglet sem fogja vissza, saját kijelentése szerint lelkesedése nyáron sem hagyja alább, gyártani fogja a jobbnál jobb képeket. Ráadásul „amatőr hobbi-asztrofotósként” napról napra tanul újat.

És hogy miről ismerszik meg egy jó kép? Természetesen ez szubjektív, mindenki maga alkot véleményt. Van néhány dolog azonban, amiben egyetérthetünk. Fontos, hogy az alkotás egyedi legyen. Lehet szó tucatképről is, kell lennie valami apróságnak, ami megkülönbözteti minden mástól, amitől az emberek azt érzik, hogy „Ezt én is szeretném látni”. Egy szokatlan perspektíva, határtalan játék a színekkel, tökéletes időzítés, a kép tárgyának új környezetbe helyezése – bármi elérheti a hatást: hogy egy képből AZ a kép legyen. Így az alkotók leghőbb vágya, hogy az idő elmúltával is emlék maradjon munkásságuk, teljesülhet.

Sok akadály gördült Ábel elé, és ez minden bizonnyal a jövőben sem lesz másként. Számára azonban soha nincs megállás. Egy, a távcsövével adódott problémára például álmában jött a megoldás. Kemény munkával és az efféle kisebb „csodákkal” céljaink elérésének tényleg a csillagos ég a határa. Bízom abban, hogy Ábel nagyot alkot – olyat, amire büszkén gondolhat vissza mindenki. És bár ez neki nem célja, őszintén remélem, hogy egyszer még sokan megismerik a nevét és a képeit.

ÍRTA: SIKLÓS DORINA (9.A)

AJÁNLÓ

A mai rohanó világban kincs az olvasás… Számos eszközön olvashatunk, de véleményem szerint egy új könyv illatát semmi más nem tudja felülmúlni. Szerintem sok embert foglalkoztat az a kérdés, hogy mi lesz a bolygónkkal, és erre ad választ David Attenborough: Egy élet a bolygónkon - A szemtanú vallomása - és látomás a Föld jövőjéről című bestsellerje.

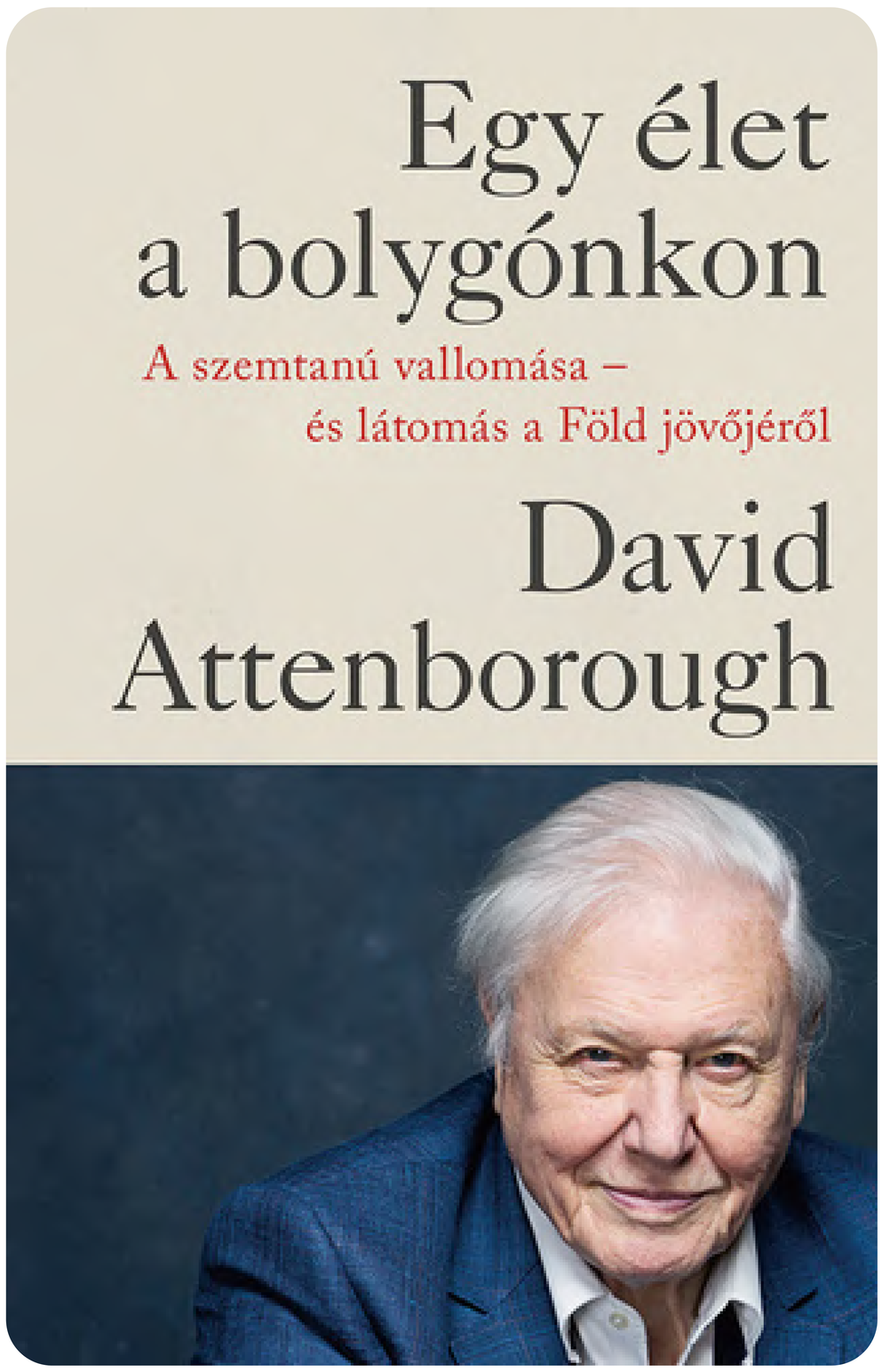

A 2020-ban kiadott könyv szuper ismeretterjesztő, aminek elolvasása után a legtöbb embernek megváltozik a felfogása a környezetről, a minket körülvevő világról. A 94 éves David saját vallomását és egyben látomását osztja meg a könyvben, aminek fő témája a Föld hanyatlása, amit elmondása szerint ő is csak később vett észre. Könyvének egyben ez is a célja, hogy felnyissa az emberek szemét. A könyvben szerepet kap még a Földdel kapcsolatban hozott rossz döntéseink helyrehozásának lehetséges verziói is, ugyanis „a változás kulcsa a mi kezünkben van”. Minél hamarabb változtatunk, annál biztosabb, hogy ez a változás megtörténik, és otthont tudunk teremteni mindenki számára. A természettudós e könyvében a bolygónkkal szoros kapcsolatba hozható élővilágot is megemlíti, és javasolja, hogy a biodiverzitást állítsuk helyre, ha már az emberiség ezt elpusztította. Az író javasolja még a Föld visszavadítását is. A kötet első fele bemutatja az író karrierjének legfontosabb mozzanatait, a vadállatok állományának csökkenését és a szén-dioxid-kibocsátás növekedését. A könyv második része a globális felmelegedésről és a veszélyeztetett fajok kipusztulásáról szól, ha minden marad így. A mű tartalma még egy kislexikon is, ami bővebben kifejti a gondolatokat.

Kép forrása: https://igenyesferfi.hu

Ha csak egy könyv lesz, amit elolvasol: legyen ez! Úgy gondolom, mindenki számára fontos információkat tartalmaz. Hidd el, nem fogod megbánni!

Írta: Gyephár Adél (10.d)

ONLINE OKTATÁS – RIZIKÓK ÉS SZÉPSÉGEK

Már másfél éve kíséri végig az életünket a koronavírus, melynek hatására az oktatási rendszerünk is teljesen új arculatot volt kénytelen felvenni. De pontosan hogyan is változtatta meg mindennapi életünket, milyen nehézségekkel kell megküzdenünk, és milyen pozitívumok származnak ebből?

Az elmúlt hónapok mindenkit megviseltek, kit jobban kit kevésbé. A közösségi médiákon mindig hallhattuk, hogy itt az ideje annak, hogy most magunk legyünk, a felszabadult időnket a családunkra, szeretteinkre, magunkra tudjuk fordítani. Viszont mindannyian hiányoltuk a társas kapcsolatokat. Persze vannak olyan felületek, amiket nap mint nap használunk kommunikációra, de azok mégsem olyanok, mintha szemtől szemben lennénk a másikkal.

Ezt nagyon is jól alátámasztja a lentebb olvasható gondolatsor.

> SZÁMOMRA AZ ONLINE OKTATÁS MAGA A POKOL. NAGYON SOK BARÁTOM VAN, ÉS SZERETEK EMBEREK KÖZT LENNI, BESZÉLGETNI VELÜK, SEGÍTENI NEKIK. ÍGY, HOGY EL VAGYUNK SZIGETELVE EGYMÁSTÓL, NEM LÁTOM A BARÁTAIM VALÓS ÉRZELMEIT, NEM TUDOK VELÜK NYÍLTAN BESZÉLGETNI. MINDEMELETT, HOGY HIÁNYZIK A KÖZÖSSÉG, NEKEM A TANTERMI ÓRÁK HANGULATA IS HIÁNYKÉNT LÉP FEL.

Egyik fő pozitívuma a digitális oktatásnak többet között az volt, hogy a kontakt oktatáskor az utazásra fordított időt most másba tudtuk átforgatni. Így nemcsak több időnk volt a jegyzeteink tökéletesítésre, hanem másra is tudtunk időt fordítani.

Persze ott vannak azok a diákok is, akik becsületesen tanulnak, és kihasználták azt a pluszidőt, amit kaptak, és fejlesztették magukat egyéb területeken is. Erre számtalan lehetőség nyílik ma már ebben a digitális korszakban.

El kell ismernünk, hogy ezek az intézkedések szükségesek voltak, mivel az a legfontosabb, hogy az egészségünket megőrizzük, és ezt csak így tehettük meg.

Kép forrása: https://www.insidehighered.com

Viszont egészségügyileg mégsem a legjobb ez a helyzet, mivel órákat kénytelenek voltunk elektronikai eszközök előtt tölteni, ezáltal az emberek mozgástere beszűkült, illetve egyéb dolgok léphettek fel, mint például a Zoom-fáradtság.

Az online oktatással együtt elvesztette az oktatás azt a meghittségét is, hogy csak sétál az ember a folyosón, a kedves ismerősökkel összefut, csak egy pillanatra összenéznek, és mindketten mosolyognak. Ezek a kis pozitívumok eltűntek, amikor bezártak az iskolák.

Összességben a digitális oktatás nem a legjobb dolog, viszont szükséges volt ahhoz, hogy az élet ne álljon le teljesen.

Írta: Fügedi Petra Anna, Karácsony Gergő (11.d)

VILLÁMINTERJÚK

Május 10-én újra visszatérhettünk az iskola falai közé. A digitális oktatás a diákok és a tanárok számára is egyaránt küzdelmes időszak volt, és már-már szokatlan érzésként fogtuk fel, hogy az online tér helyett egy osztályterem adott helyet az óráknak. A következő (rövid) interjúkban arra kerestem a választ, mennyire örülnek a diákok a visszatérésnek, mennyire változtak meg a mindennapjaik, és hogyan vélekednek az elkövetkezendő időszakról.

1. Mit gondolsz a visszatérésről?
2. Milyen érzés volt először belépni (újra) az iskolába?
3. Mit hiányoltál a legjobban?
4. Mit nem?
5. Mire számítasz az utolsó egy hónapban?
6. Mennyire várod a nyári szünetet?

Vona Bálint (10.c)

1. Összességében örültem volna neki, ha nem ilyen későn megyünk vissza, így viszont már nem látom túl sok értelmét.
2. Kicsit rémisztő érzést keltett bennem, mivel nagyon elszoktam tőle, de már nagyon hiányzott.
3. Talán a társaság hiányzott a legjobban.
4. A számonkéréseket.
5. Már nincs sok hátra a nyári szünetig, de nem hinném, hogy a tanári kar túlságosan széthajtana minket.
6. Nagyon várom már, csak a meleget nem!

Tokaji Ágnes (11.a)

1. Én őszintén örülök annak, hogy visszajöttünk, hiszen az elmúlt fél évben sok barátommal egyáltalán nem tudtam találkozni.
2. Nagyon energikusan kezdtem az első napomat, és ez a lendület egészen a hét végéig kitartott, habár péntekre már bevallom, kicsit elfáradtam. Mindenesetre nagyon élveztem!
3. Legjobban a barátaimat a társaságot hiányoltam, de nagyon hiányoztak a folyosói beszélgetések és természetesen a tanáraim is.
4. A sok bepótolandó feladatot és a dolgozatokat.
5. Ahogy jelenleg látom, az utolsó hónapban néhány dolgozaton kívül semmi kibírhatatlan nem lesz. Remélem, az osztálykirándulás is összejön majd, emellett az év végi osztályok közötti verseny is nagyon hiányzott tavalyról, remélem, idén már meg lesz majd tartva.
6. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem várom a nyári szünetet, de kevésbé várom, mint korábban bármikor, ez valószínűleg a túl sok otthon töltött idő miatt van.

Ember Zsófia (11.b)

1. Örülök, hogy újra láthatom a barátaimat, és véleményem szerint a jelenléti oktatás sokkal hatékonyabb, mint az online oktatás volt. Fontosak a személyes kapcsolatok, de legalább annyira fontos, hogy továbbra is vigyázzunk magunkra és egymásra.
2. Furcsa, viszont jó érzés volt visszatérni a normális élethez. Kicsit szokatlan volt újra beülni az osztályterembe.
3. A barátaimat, osztálytársaimat és magának az iskolának a hangulatát. Jó volt már újra élőben is beszélgetni több emberrel, sokak már nagyon hiányoztak.
4. Azt, hogy fel kell kelni korán, és a reggeli araszolást a dugóban. Ezen kívül nem vártam a dolgozatokat, feleltetéseket. Otthon valamilyen szinten mindenki magának osztotta be az idejét, és elég nehéz visszaszokni erre a rendszerességre.
5. Bízom benne, hogy ebből az utolsó hónapból mindenki ki akarja hozni a maximumot, és behozni annyi lemaradást, amennyit csak lehet.
6. Nagyon várom már, ugyanakkor egy kicsit félek is attól, hogy ez a nyár még mindig nem lesz az igazi a korlátozások miatt.

Veres Dávid (10.a)

1. Ezzel kapcsolatban elég nagy kettősség van bennem, mivel a saját otthonom kényelmében minden egyszerűbb és gyorsabb volt, mint személyesen, viszont maga a közösség hiányzott már a mindennapjaimból.
2. Felkavaró és furcsa. Nagyon sok inger ért egyszerre, és hirtelen nem tudtam mit reagálni. A folyosón sétálva olyan arcokat láttam, akikről meg mertem volna esküdni, hogy biztos csak eltévedtek.
3. A közösséget.
4. A reggeli 6 órási kelés és a buszhoz való rohanás egyáltalán nem hiányzott a mindennapjaimból.
5. Valószínűleg pár dolgozat lesz, viszont az utolsó hónapban senki sem fogja megváltani a világot, és nem is kell.
6. Az biztos, hogy jobban, mint az újranyitást vártam.

Írta: Demeter Mihály (10.d)

VERSH-ÍRÁS

Cédrusfa

Eljött hát az éj és én itt állok újra,
Várakozva egy halk, keserédes szóra.
Várok, de egy hang sem jön az éjszakából,
Csak az esővíz zubog a csatornából.
Leülök a földre, s a fatörzsnek dőlök,
Majd egy ócska cigarettát elfüstölök.

Fájó mellkasom gyilkos méreg járja át,
Mely otthagyja számban keserű zamatát.
Fátyolos füst hagyja el bús ajkaimat,
Magával hurcolva édes csókjaidat.
"Hiányzol." súgom halkan a lombok alatt,
Remélve, hogy meghallod lent, a föld alatt.

Itt temettelek el, kertem oltalmában,
Az öreg cédrusfa békés árnyékában.
Mint igazgyöngy tengermélyén a kagylóban,
Úgy fekszel csendben a hideg koporsóban.
Vársz rám, hogy megtaláljalak téged ott lenn,
Hogy a vén cédrus alatt pihenjünk ketten.

Sebestyén Sára (11.c)

Bezárva

Hallom a kinti világot,
Dalolnak a madarak,
S nyílnak a szép virágok,
Örülnek és kacagnak

Ébred a rég alvó világ
Együtt ébred a nappal.
Vígan úszik a pisztráng
S Hív magához a tavasz

Kimennék én, de bezártak.
Sok veszély, s mind hátráltat
Csak lógatom a két lábam
S engem üt a fák ága

Majzik Péter (10.b)

Csendesség

Földünk egy jelet adott. Túlnépesedett.
Pedig bennünket embereket beengedett.
Bolygónk alig kap levegőt, lázas és köhög,
Emberek ezrei az utcákon nyüzsög.

Az élet szép, világot látni a legjobb,
De ha otthon maradunk,
Talán lenne rá esély, hogy a jövőben álmodjunk.

A Föld szíve megtisztul majd komótosan,
Minden egyes napunk szinte ugyanolyan.
Barátok nélkül a hetek nehezek és magányosak,
Emiatt a szemeim a könnytől kicsit homályosak.

Félni muszáj annak,
Ki biztonságos jövőt tartogat utódainak.
A bolygó most megpihen, hisz elfáradt,
Több millió éve ad életet,
Melyben már az emberiség fellázadt

Varga Virág (9.d)

Változtak a napok

Az úton, melyen mindenki magamra hagy,
Én már nem merem látni a madarakat.
Mert irigység fog el szabadságuk láttán,
És sötétbe burkolózik ez a világ.
Hisz igazságot csak ott lehet találni,
Ahol minden szabály uralkodni látszik.
Viszont jelenlétük hozza el azokat,
Akik örömest megszegik a tanokat.
Mily romlott vágy ez a romlottak szívében,
Vagy a törvény az, és a hamis ígéret?

Holyba Gergő (10.b)

TANÁRIN KÍVÜL

DR.TIMÁR KRISZTINA TANÁRNŐ

Dr. Timár Krisztina tanárnőről sokan tudják, hogy imád írni. Korábban – és remélhetőleg a jövőben is – jelentek meg szépirodalmi művei (pl. Tü/Körben című fantasy-trilógia első része), internetes oldalán (https://gyujtogeto-alkoto.blog.hu/) pedig heti rendszerességgel tesz közzé posztokat, melynek fókuszában különböző alkotások/témák elemzése, értelmezése áll.

Fotó: Tóth Vanda tanárnő

Mikor és hogyan kezdte el érdekelni az írás?

Elég hamar megtanultam olvasni, ugyanis – ha sokszor találkozunk különböző szövegekkel – egy idő után valahogy összeillesztjük magunkban a hangokat a betűkkel. Nem mindig tetszett a vége annak, amit olvastam, és amikor elégedetlen voltam a történet elejével, közepével vagy a végével – vagy éppen hiányoltam egy-egy karaktert belőle –, úgy döntöttem, hogy a kezembe veszem az irányítást, és megírom a hiányzó részleteket, hogy úgy fejeződjön be, ahogy szeretném. Végül ezekből az ötletekből születtek meg az első meséim, persze még nem kiadásra. Évtizedekkel később tudtam meg, hogy ezt fanfictionnek hívják.

Internetes oldalán rengeteg bejegyzés található. Elsősorban melyik korosztály a célközönsége az alkotásoknak?

Elsősorban a tizenhat éven felülieknek írok. Tudom, hogy a fiatalabb korosztály is olvassa a műveimet, elsősorban mégis az idősebbeknek ajánlom. Nem mintha felnőtt tartalmakkal találkozhatnának, hanem mert az írásaimban, úgy gondolom, olyan problémák kerülnek előtérbe, amelyek a tizenhat éven felülieket foglalkoztatják.

Ráadásul az a fantasy, amelyet én írok, alternatív módon láttatja a világot, kicsit másmilyennek, mint ahogyan az olvasó addig megtapasztalta. Ehhez viszont kell az is, hogy előtte már felépítsen egy képet az életről. Akinek kevesebb tapasztalata van, az nem is biztos, hogy érzékeli egyáltalán, hogy éppen egy alternatív valóság tárul a szeme elé. Vagyis véleményem szerint kell valamilyen szintű élettapasztalat ahhoz, hogy értelmezhesse azt, ami az én világomban másképpen történik, mint ahogyan ő megszokta.

Mióta működik a blogja (https://gyujtogeto-alkoto.blog.hu/)?

Ezt a blogot tavaly február óta vezetem, de nagyon sok olyan írás, amely szerepel rajta, korábban is létezett; akkor még egy könyves közösségi oldalon jelentek meg. Már nagyon régóta írom őket: 2014-ben – jóval a blog születése előtt – kezdtem dolgozni rajtuk. Nemcsak fikciós írások ezek, hanem könyv- és filmkritikák, ajánlók, illetve ismeretterjesztő szövegek is. Tavaly februárban átemeltem a blogra azokat, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy bejegyzéseket csináljak belőlük; a továbbiakat aztán már eleve a blogra írtam.

TANÁRIN KÍVÜL

DR.TIMÁR KRISZTINA TANÁRNŐ

Azért is akartam blogot indítani, mert így egyetlen helyen gyűjthettem össze azokat a munkákat, amelyeken addig is rengeteget dolgoztam (több száz írásról beszélünk). Így kirajzolódott az írásoknak egyfajta rendszere. Kicsit sajnálom, hogy nem tettem ezt meg hamarabb.

Volt valamilyen verseny vagy pályázat, amelyen ezen munkák miatt nyert valamilyen díjat, elismerést?

Az első fantasym (A látszat mesterei) már önmagában egy pályázatra készült. A kiadó elfogadta és megjelentette, a folytatása jelenleg készül. Illetve nagyon büszke vagyok arra, hogy egy tavalyi novellapályázaton az egyik alkotásom bekerült a legjobb öt közé. Ez szintén erkölcsi elismerés, és nagyszerű dolog, hogy olyan kortárs írókkal szerepelhetek majd egy antológiában, akiknek a munkásságát tisztelem. A gyűjtemény idén ősszel fog megjelenni.

Milyen sűrűn jelennek meg újabb posztok a blogon?

Sokkal ritkábban, mint szeretném. Rengeteg időt, energiát felemészt egy-egy bejegyzésnek a létrehozása. Többször előfordul, hogy órákat töltök el a gép előtt egyetlen poszt megírása alatt. Szeretek vele foglalkozni, csak nem mindig van rá annyi időm, hogy meg is csináljam. Tavaly március óta átlagosan 5-6 bejegyzést posztoltam havonta, ezeknek igen változatos a terjedelme is. Szerencsére volt már példa arra is, hogy több írást publikáltam az átlagnál, akár nyolcat is. Ha több lehetőségem lesz, akkor megígérem, többet hozok össze.

Lehet tudni, hogy milyen a nézettsége/látogatottsága az oldalnak?

Én úgy gondolom, hogy meg lehetek elégedve az eredményekkel. Egyrészt látom a mutatókon, hogy sokan rendszeresen látogatják, értékelik, másrészt nem is csak az számít, hogy milyen a megtekintése egy-egy bejegyzésnek – vagy hogy hány embernek tetszik, és mondja ki azt nyilvánosan –, hanem az is, hogy én magam látom, hogy jól csináltam valamit. Fel tudom mérni, mi az, amit jól csináltam, s mi az, amin még dolgoznom kellene. Fontos azoknak az ismerősöknek (vagy ismeretleneknek) a véleménye is, akikkel beszélek a blogról és a bejegyzésekről, akik számon tartják és figyelik az új írásokat. Azt is meg kell említeni, hogy a bejegyzések 99%-a hosszú idő alatt sem veszíti el aktualitását, tehát minden további nélkül előfordulhat, hogy két hét, egy hónap vagy akár évek múlva vonzanak újabb érdeklődőket a blogra.

A weboldalra kattintva egy méh fogad minket a borítón. Mi a jelentése?

Úgy dolgozok, mint a méhek, ezért az a neve, hogy gyűjtögető-alkotó. Ha jobban belegondolunk, a méhek ugyanezt csinálják. A különböző virágokról összeszedik a nektárt, abból mézet alkotnak, ami már egészen más jellegű lesz, mint az alapanyag, és mégis lehet érezni rajta az eredeti ízt vagy illatot. Szerintem ugyanezt csinálom én is. Szorgosan, mint a méhek, összeszedegetek nagyon sok élményt, nagyon sok olvasmányt, ismeretet, és azokból tudok alkotni olyasmit, ami még soha sem létezett, átalakítva őket fel tudom építeni a saját világomat.

Írta: Bukor Dzsenifer (10.d)

VÁLOGATOTTSÁG ÉS ISKOLA - MŰKÖDHET-E EGYÜTT?

Évről évre büszkék vagyunk arra, hogy diákjaink nemcsak tanulmányi eredményeikkel kápráztatnak el bennünket, hanem kiemelkedően teljesítenek a sport területén is. Az idei tanév sajnos a sportesemények számát is korlátozta, de azért így is örülhettünk néhány kiváló eredménynek. Kovács Eszterrel beszélgettünk a tapasztalatairól.

ÍRTA: BENDÓ DORINA (11.D)

Kilencedikesként ebben az évben új tanáraid és osztálytársaid lettek. Mennyire sikerült megismerni őket?

Nyáron szerveztünk egy osztálytalálkozót, de sajnos ezen nem mindenki tudott részt venni. Az iskolában 6 hetet töltöttünk együtt (az őszi félévben), ami alatt valakit jobban, valakit kevésbé sikerült megismernem.

Egy teljesen új közegbe kerültem, ami talán egy kicsit meg is nehezítette ezt.

Hogyan élted meg a digitális oktatást?

Az online oktatás előnyeit és hátrányait is tapasztaltam nap mint nap. Az elején jobban viseltem a kialakult helyzetet, viszont később már hátrányaival is szembesültem.

Nehéz összeegyeztetned a tanulást és a sportot?

Úgy gondolom, hogy az évek során sikerült felvennem az edzések ritmusát a fokozatosságnak köszönhetően, ezáltal összeegyeztethetővé vált a sport és az iskola. De tisztában vagyok azzal is, hogy a kettő kombinációja áldozatokkal jár a szabadidőre nézve.

Mióta evezel? Miért ezt a sportágat választottad?

2015 szeptemberében kezdtem el evezni. Már korábban is érdekeltek a vízi sportok, ennek köszönhető, hogy a torkolatbeli evezős klub magával ragadott.

Hogyan zajlik a felkészülés a versenyekre?

A felkészülés a szezonra mindig a téli alapozással kezdődik. A téli idény lezárása az Ergométeres Országos Bajnoksággal történik. Ezután, ha az időjárás engedi, vízen folytatjuk az edzéseket. Az edzésterv formaidőzítésre épül, amely lehetővé teszi a versenyeken való legjobb teljesítmény kihozatalát.

A koronavírus miatt nagyon sok korlátozást és szigorítást vezettek be az elmúlt évben. Mennyire volt ez hatással a felkészülésedre vagy a versenyekre?

A tavalyi év nehézkesen indult mind az edzések, mind a versenyek szempontjából. Márciustól kezdve sajnos mi is bezártságra kényszerültünk, de ezt a problémát sikerült kiküszöbölni azzal, hogy az ergométerek, illetve spinningek kiosztásra kerültek otthoni használatra az eredményesebb versenyzőknek. Ezeken felül állóképességi edzéseink voltak kiírt edzésterv szerint. Valamennyi hazai és nemzetközi verseny időpontja áthelyezésre került, vagy rosszabbik esetben teljesen eltörölték azokat.

Egyénileg, párosban, négyesben vagy nyolcasban szoktál evezni? Melyiket élvezed a legjobban? Mi a kedvenc versenyszámod?

Főként egypárban, illetve dublóban készülünk a megmérettetésekre, de a versenyek közeledtével a nagyobb hajóegységek is szerepet kapnak. Ilyen a négypár, a négyes és a nyolcas. Párevezősként a legközelebb a szívemhez a dubló és talán még a négypár áll, mivel szeretek csapatban dolgozni, és úgy gondolom, hogy emiatt jobban is sikerül ezekben az egységekben teljesítenem.

2020-ban Szegeden rendezték meg az Evezős Országos Bajnokságot. Milyen eredményeket értél el?

A 4 napos versenysorozatot a Női serdülő négypárevezős versenyszámmal kezdtük meg, ahol sikerült

a dobogó legfelső fokára állnunk, és magyar bajnoki címet szereztünk. Ugyanezen a napon rajthoz álltunk Női serdülő nyolcasban, ahol a második helyen értünk célba. A második napon női serdülő egypárban indultam. Jól sikerültek az elő- és középfutamok, így döntőbe kerültem, és végül a második helyen értem célba. Az OB harmadik napján került sor a Női serdülő dublóra, ahol elég jó esélyekkel indultunk. Ezt a napot is magyar bajnoki címmel zártuk.

Nemcsak a vízen, hanem a szárazföldön is megmérettetted magad a Magyar Evezős Ergométeres Országos Bajnokságon. Milyen érzés volt a dobogó legfelső fokán állni?

Fantasztikus érzés, amikor a kemény munka meghozza a gyümölcsét. Nagyon készültem erre a versenyre mind fizikailag, mind mentálisan, ezért is töltött el jó érzéssel azon bajnoki címem megszerzése.

Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?

Közel áll a szívemhez a legelső aranyérmem, amit még 2017-ben az Ergo OB-n szereztem, valamint az első bajnoki címem vízen is, amit szintén ebben az évben sikerült kivívnom. Az egyik ezüstérmem is jobban csillog a többinél, amivel 2019 októberében bekerültem a válogatott keretbe.

ÍRTA: BENDÓ DORINA (11.D)

Az Országos Evezős Diákolimpia eredményei:

V. kcs. vegyes 4x:
Diákolimpiai bajnok - 1. hely: Volter Réka, Drávucz Máté, Pálmai Ágoston, Kovács Eszter

V. kcs. vegyes 2x:
2. hely: Bozsó Botond, Kovács Eszter

V. kcs.vegyes 2x:
5. hely: Volter Réka, Drávucz Máté

V. kcs. vegyes 2x:
6. hely: Pálmai Ágoston, Pogány Ingrid

V. kcs. leány 2x:
Diákolimpiai bajnok - 1. hely: Volter Réka, Kovács Eszter

V. kcs. fiú 2x:
Diákolimpiai bajnok - 1. hely: Drávucz Máté, Pálmai Ágoston

Tehát Volter Réka, Drávucz Máté, Kovács Eszter és Pálmai Ágoston 2x-es diákolimpiai bajnokok, így a továbbtanuláskor ezért az eredményért plusz 10 pontot kapnak.

MŰVEK A DIGITÁLIS VILÁGBÓL

Az elmúlt hat hónap a készségtárgyak oktatóit is alaposan próbára tette, azonban a diákokkal folytatott hatékony munka meghozta gyümölcsét. A vizuális kultúra órák keretein belül számos kreatív, csodálatos produktum készült el. Tóth Lajos tanár úr (online) foglalkozásairól mutatunk be néhányat.

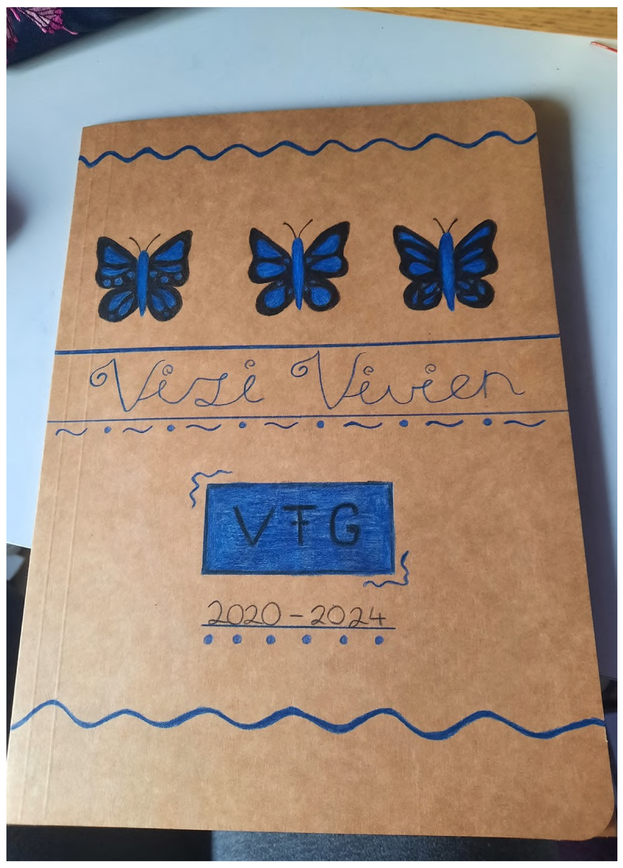

1.

2.

3.

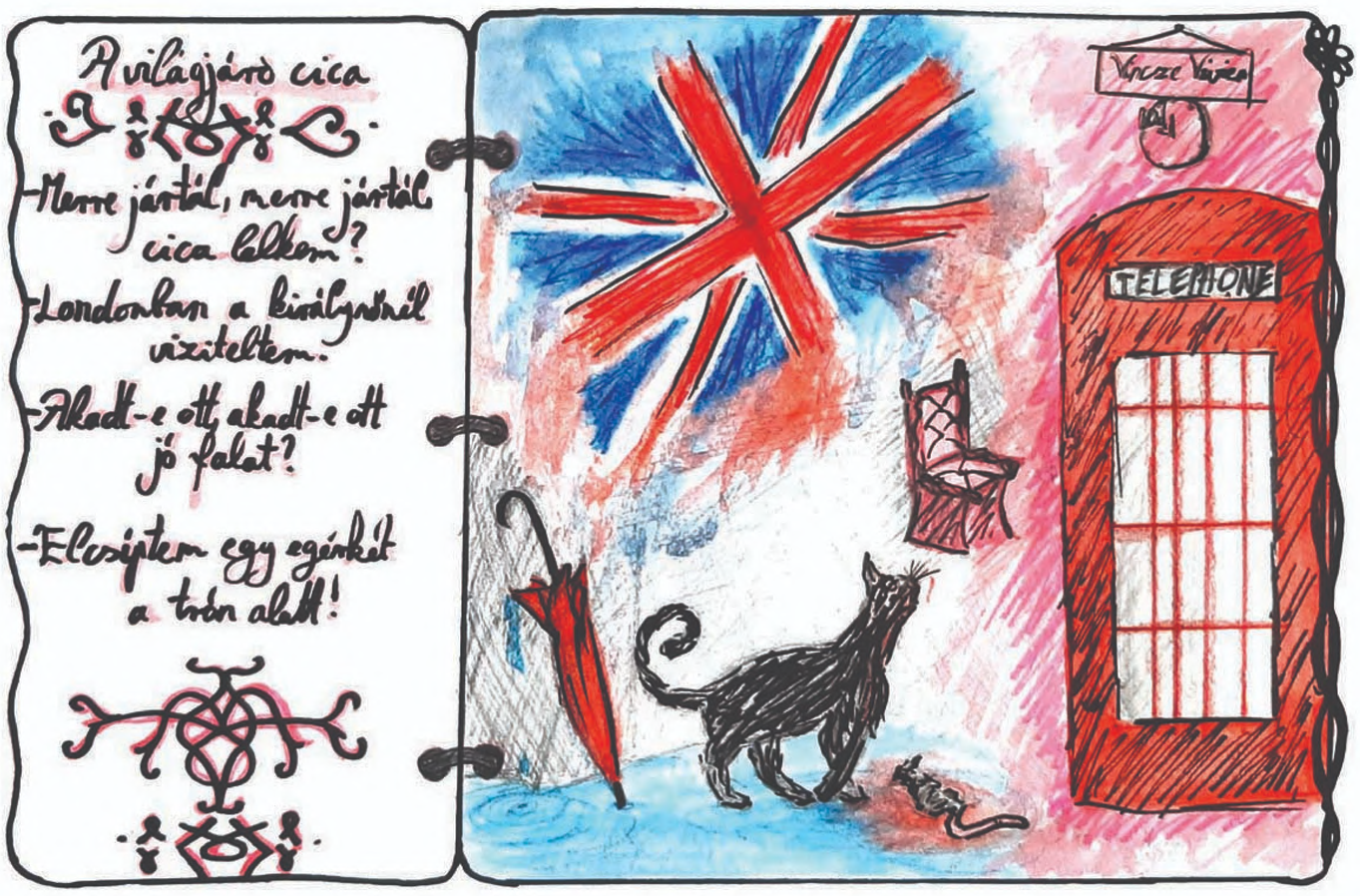

4.

1. Papp Virág
2. Kenyeres Elizabet
3. Sebestyén Sára
4. Garzsik Nóra